

Miona: «'Vaivén' és viure amb naturalitat aquesta llum i ombra que sempre és present»

Conversem amb la cantautora de Cantonigròs sobre l'àlbum 'Vaivén' | Estrenem en primícia el videoclip de «Rebotar»

Miona

La cantautora de Cantonigròs **Miona** va iniciar el seu projecte en solitari amb *Cançons que curen* (La Cúpula Music, 2019), ara presenta *Vaivén* (Autoeditat, 2022). Sis cançons en català i quatre en castellà que reafirmen la seva identitat musical, exploren el vincle amb la natura, l'experiència personal de la feminitat i el balanceig de la vida. Hi ha també la col·laboració musical del **Quartet Brossa** i del guitarrista flamenc Salvi Estragúes, entre d'altres. Avui conversem amb **Miona** sobre aquest nou treball i estrenem en exclusiva el videoclip de "Rebotar".

Video: https://www.youtube.com/watch?v=dP0Hq_3C-vA

Què transmet "Rebotar"?

Per mi és aquest cant de confiança a la vida, de veure la llum al final del túnel i d'intentar transmetre que tot passa, que tot és un cicle de morir i néixer. "Rebotar" té aquest punt d'esperança i cadascú ho pot interpretar segons la seva vivència, segur que més d'un també el connecta amb tot el que hem viscut aquest últim temps.

Quin paper han tingut Ferran Orriols (Nyandú) i Jordi Casadesús (La iaia, Núria Graham o Gemma Hummet, entre d'altres) en aquest treball?

Al primer disc vaig treballar amb el Jordi Casadesús a l'estudi d'en Turre, qui ha fet les mescles de *Vaivén*. Li vaig demanar al Jordi que volia que algú em produís aquest segon disc i va entomar el projecte a quatre mans amb el Ferran, que ha treballat amb mi la preproducció, m'ha acompanyat en el procés i fins i tot ara m'acompanya als directes. M'he sentit molt cuidada i respectada per ells, cosa que em feia por perquè era la primera vegada que posava en mans d'algú altre les meves cançons.

Miona Foto: Arxiu

Com vas iniciar el projecte Miona?

El meu pare és músic i la música sempre ha estat un element natural a la meua infància i a la meua vida. Tinc el record de petita gravant els K7's pels avis per Nadal, cantant al cotxe, cantant a casa... Després he anat estudiant i formant part de diferents projectes, no de forma molt ortodoxa però sí que bevent i nodrint-me de projectes diferents. El projecte de **Miona** va néixer quan vaig ser mare, com una necessitat de fer encaixar aquella passió dins la vida que tenia. **Miona** va ser com un refugi, un espai propi, un lloc on trobar la meua identitat. És una cosa que ha sortit de manera molt natural, la tecnologia ens ho ha posat molt fàcil per poder compartir la música i tenir aquest feedback sense els directes.

Quin és el balanceig de 'Vaivén'?

És un moviment que reivindico. A vegades tendim a pensar que la vida és molt direccional, com una força que empeny cap endavant, però sovint hi ha una energia més cíclica, de poder dubtar, de poder tenir transicions, sostenir, balancejar, dubtar les coses... Viure amb naturalitat aquesta llum i ombra que sempre és present, i donar-li l'espai que toca perquè sense llum no hi ha fosc i sense nit no hi ha dia. Abraçar aquest complet i bressolar-lo, a mi em ve molt una energia femenina, a les onades del mar. Hi ha una cançó de Pau Vallvé que diu: '*Aquells dies tan rars que hi ha entre que ho decideixes i ho fas*'. Aquella energia que no has materialitzat, però que s'està construint i necessita el seu procés.

Miona Foto: Arxiu

Com ha estat el procés de creació d'aquest àlbum?

El treball neix entre maternitats, confinaments i teletreballs. Quan vaig acabar la gira de *Cançons que curen* estava embarassada de la meva segona filla, al cap de dos mesos de néixer ens van confinar a tots de cop i llavors es va produir tot el caldo de cultiu perquè engegés aquest disc.

Aquest àlbum està ple de colors i tonalitats, com l'has plantejat musicalment?

Jo no treballo amb referents musicals, vaig a buscar la cançó de forma molt genuïna amb totes les influències que tinc d'escoltar música i participar en projectes musicals. Surt el que surt i per mi allò és vàlid, no hi ha un plantejament de fons. El fet que aparegués el Ferran Orriols i el Jordi Casadesús encara va obrir més el ventall de colors, va aparèixer una bateria que no hagués dit mai que apareixeria. Englobo la meua música sota l'etiqueta de cançó d'autora, però que té influències de música sud i nord-americana.

"Noviembre" l'interpretem com una declaració d'amor, a qui la dediques?

Al disc la imatge que acompanya aquesta cançó és una llavor, que és tot el potencial que està allí comprimit esperant el moment oportú perquè pugui brotar. Per mi, "Noviembre" és aquest moment en què unes persones em donen la mà i m'ajuden a poder materialitzar el primer disc. Justament, l'enregistrament del segon disc també va coincidir al novembre repetint la mateixa història. Les persones que han cregut en aquest projecte són a les qui declaro l'amor etern per haver-me ajudat a materialitzar-lo.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=5iukemsuzRM>

L'anterior treball era 'Cançons que curen', aquest està fet des de la curació?

No ho havia pensat tan així, però em quadra. Per mi, internament hi ha més llum en aquest segon treball. Dono espai a la ferida i al plor, tot i que hi ha alguna cosa que he sanant prèviament. El

primer disc em va servir per tancar una etapa vital i em va situar a un lloc nou per fer aquesta segona passa.

Habitualment a la nostra escena tenim més dones cantautores que homes que dediquin treballs a la curació i a la reparació. Per què creus que pot ser?

Crec que les cures són una cosa que no s'ha posat al centre de la vida, cada cop més, i és important posar-li perquè és el que sosté la vida. És una cosa que tradicionalment han entomat les dones, perquè són qui han desenvolupat aquest paper. No només és qüestió que això pugui canviar perquè els homes també facin les cures, sinó posar-les en valor, reconèixer-les com una feina necessària que actualment no té espai visible.